

РЕШЕНИЕ

№ 14522

гр. София, 12.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5025** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Образувано е по искова молба от „АКАДЕМИКА СИЙ ПАЛАС“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Л. Т., СРЕЩУ НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ /НАП/, с която е предявен иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 9 344,41лева, от които 2 349,60лв., представляващи заплатено възнаграждение за обжалване на РА по административен ред, ведно със законната лихва от 15.02.2023г. до датата на исковата молба в размер на 385,83лв. и 6 994,56лв., представляващи заплатено възнаграждение за успех за постигната отмяна на РА, ведно със законната лихва от 15.02.2023 г. до датата на исковата молба в размер на 1 148,58 лв., които вреди са настъпили в резултат на отменен ревизионен акт /РА/ №Р-22222520001446-091-001/14.07.2020г., издаден от органите по приходите към НАП. Претендира се и законна лихва върху сумата на обезщетението от датата на подаване на исковата молба до окончателното й изплащане.

В исковата молба се излагат твърдения, че са изпълнени условията на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за уважаване на иска, а именно -незаконносъобразен административен акт, който е отменен по съдебен ред, вреда от този акт, представляваща платено адвокатско възнаграждение във връзка с оспорването му, причинна връзка между вредоносния резултат и незаконносъобразния административен акт. Твърди се, че е налице фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, включващ

отменен по надлежния ред акт, реално причинена вреда, произтичаща от него, както и наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда. Жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл.19, ал.1 и ал.3 от ЗНАП, съгласно която НАП отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ. Изтъква се и съдебна практика на ВАС в полза на претенцията.

В съдебно заседание -ищецът, чрез адв. Т., поддържа исковата молба и оспорва отговора на ответника. Представя писмена защита. Претендира съдебни разноски по списък на л.119, включително за адвокатски хонорар.

Ответникът, чрез юрисконсулт Г., оспорва изцяло по основание и размер предявения иск за обезщетение на вреди с мотиви, изложени в писмен отговор (л.76). Във връзка с елементите от фактическия състав на отговорността на държавата за вреди ответникът навежда доводи за липса на реално настъпила в патримониума на ищеца вреда и на причинна връзка с отменения РА. Твърди, че платеното адвокатско възнаграждение е възникнало в резултат на облигационно правоотношение, спрямо което е налице свобода на договаряне, поради което не е налице пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразния акт. Счита, че ползването на адвокатска защита не е задължително при обжалване на РА, като се позовава на това, че проверката от горестоящия административен орган обхваща всички изисквания за законосъобразност. Освен това намира, че размера на претендираното обезщетение е прекомерен, несъразмерен на извършената правна защита, с оглед фактическата и правна сложност на делото. По изложените съображения – ответната страна моли да бъде отхвърлена исковата претенция. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22222520001446-020-001 от 12.03.2020г., издадена от С. Н. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ /СДО/, оправомощена със Заповед № РД-01-5 от 03.01.2017г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „АКАДЕМИКА СИЙ ПАЛАС“ АД за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за периодите от 01.11.2019 г. до 31.01.2020 г.. За резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22222520001446-092-001 от 23.06.2020г., връчен електронно на 23.06.2020г., ведно с доказателствата. Дружеството не е подало възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22222520001446-091-001 от 14.07.2020 г., издаден от С. Н. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Т. Г. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., дирекция СДО - ръководител на ревизията. С РА са установени допълнителни задължения за ДДС за данъчни периоди месец ноември

2019 г. и месец януари 2020 г. в размер на 116 576,05лв..

С жалба вх.№53-04-319 от 24.07.2020г. по описа на ТД на НАП-С. е оспорен РА по административен ред пред Директора на Дирекция „ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП на основание чл.152 от ДОПК. По жалбата е постановено Решение №1497 от 29.09.2020г. на директора на дирекция „ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП, с което РА е потвърден за данъчни периоди месец ноември 2019г. и месец януари 2020г. за корекция от 116 576,05лв. /в останалата ѝ част по жалбата, предвид липсата на начислен данък жалбата е оставена без разглеждане с решението/. В частта на потвърждаване на РА е оспорена съдебно, като РА е отменен с решение № 2660 от 20.04.2022 г. по адм. дело № 10892/2020г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 1680/15.02.2023 г. по адм. дело № 5223/2022 г. по описа на ВАС, Първо отделение. С решението НАП е осъдена да заплати на дружеството разноските от 4494.91лв., представляващи адвокатско възнаграждение за оказаната адвокатска защита от адв.Т.. Същата сума е присъдил и ВАС.

По делото от ищеца с молба на л.93 са представени съдебни протоколи, изчисления от ел.калкулатор касатено лихвата / съобразно указанията на състава с определението за насрочване/, извадка от движение сметка 602-разходи по фактури, издадени от АД „Т., Т. и съдружници“, обороти по сметка „401-3-10-37“ за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2023 г., фактура № 7689/01.06.2022 г., както и списък с разноски, представен по адм. дело № 10892/2020 г. по описа на АССГ, трето отделение, 2 състав, фактура № 6666/15.10.2020 г., както и списък с разноски, представен по адм. дело № 5223/2022 г. по описа на ВАС, Първо отделение, молби с доказателствени искания по адм. дело 10892.2020 г. по описа на АССГ.

Представен е също Договор за правна защита и съдействие от 15.07.2020г., сключен между АД „Т., Т. и съдружници“ като адвокат и „Академика Сий Палас“ АД като възложител за предоставяне на правна защита и съдействие по обжалване на РА №Р-22222520001446-091-001/14.07.2020г., с договорено в т.4.1.1.от договора, че изпълнението на защитата по т.1.2.1., вкл. и обжалване на РА, дружеството ще заплати на АД възнаграждение в размер на S от възнаграждението за процесуално представителство и защита пред АССГ или S от минималния адвокатски хонорар, определен по Наредбата. В т.4.2 от Договора е предвидено, че при цялостно или частично уважаване на жалбата срещу РА, дружеството ще заплати на АД възнаграждение за успех в размер на 5 % съобразно отменената част на РА. Представено е и пълномощно, с което „Академика Сий Палас“ АД упълномощава адв. Т. да го представлява пред НАП, като обжалва РА №Р-22222420001446-091-001/14.07.2020г., Фактура № [ЕГН]/ 29.07.2020г. по Договор за правна защита и съдействие от 15.07.2020 г. за сумата от 1958 лв. (без ДДС) или 2349,60 лв. (с ДДС);Приемо-предавателен протокол от 29.07.2020 г., в който е посочено, че клиентът – „Академика Сий Палас“ АД приема извършените услуги и изготвената от АД административна жалба срещу РА без забележки.Представено е преводно нареждане за кредитен превод от 29.07.2020 г. за сумата в размер на 2349,60 лв., извлечение на движения по сметка от 29.07.2020 г. Фактура № 8212/ 21.02.2023г. по Договор за правна защита и съдействие за възнаграждение за успех по т. 4.2 от 15.07.2020 г. за сумата от 5828,80 лв. (без ДДС) или 6994,56лв. (с ДДС), констативен протокол, че клиентът приема без забележки факта, че условията по т.4.2 от Договора са осъществени и че е постигната желаната отмяна на РА в резултат на положените усилия и предоставените от АД професионални и висококачествени правни

услуги. Представено е и преводно нареждане за кредитен превод по фактура №8212/21.02.2023г. за сумата в размер на 6994,56 лв., извлечение на движения по сметка от 21.02.2023г.

ПРИ ТАКА УСТАНОВЕНАТА ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА СЪДЪТ НАМИРА ОТ ПРАВНА СТРАНА СЛЕДНОТО:

Искът е процесуално допустим като предявен от лице, претендиращо имуществени вреди, за които твърди, че са настъпили в резултат на незаконосъобразен ревизионен акт, отменен при обжалването му не по административен ред, а по съдебен ред – в производство при което са присъдени разноски от 4494,91лв. /по фактура от 15.10.2020г. без да е представен договора за процесуално представителство/.

Съдът съобразява, че е спазена разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая актът е издаден от органи по приходите към Национална агенция за приходите, която съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗНАП е юридическо лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно препращащата норма на чл. 203, ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

В настоящия случай се претендират вреди от незаконосъобразен ревизионен акт, който е отменен по съдебен ред. Производството по оспорване на РА в конкретния случай се е развило по реда на ДОПК, като е приключило във фазата на оспорването по съдебен ред. Съгласно ДОПК обжалването на ревизионните актове по административен ред е задължително, а не алтернативно- ревизионният акт не може да се обжалва пред съда, ако не е бил обжалван пред директора на Дирекция ОДОП. В глава осемнадесета на ДОПК "Обжалване на ревизионния акт по административен ред", в която систематично място имат разпоредбите на чл. 152 - чл. 155, няма норма, която да урежда въпроса с разпределението на понесените от страните разноски. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В АПК въпросът с разноските в административното производство също не е уреден. В глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред" този въпрос не е засегнат.

Процесуалния ред за търсене направените разноски в административното производство остава да бъде под формата на претендирана вреда по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, като към този ред препраща разпоредбата на чл. 17, ал. 6 ДОПК, съгласно която задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността се реализира по реда, предвиден в Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани.

От друга страна - уважаването на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или

длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност (което се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение, съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК); 2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/; 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

В случая вредите, чието обезщетяване се претендира, се твърди че са настъпили в резултат от отменен незаконосъобразен административен акт. По делото е безспорно, че РА №Р-22222520001446-091-001/14.07.2020г., е отменен с решение № 2660 от 20.04.2022 г. по адм. дело № 10892/2020г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 1680/15.02.2023 г. по адм. дело № 5223/2022 г. по описа на ВАС, Първо отделение. Не е спорно, че в това съдебно производство и от АССГ и от ВАС да присъдени разноски за оказаната правна помощ от адв.Т. от по 4494,91лв..

Въпросът е дали представлява вреда уговореното адв.възнаграждение за оспорване на РА пред административния орган. Това възнаграждение е уговорено по силата на договор за правна защита от 15.07.2020г. и като претенция е в 2 части: 2 349,60лв., представляващи заплатено възнаграждение за обжалване на РА по административен ред /която сума се търси като вреда в първаната ѝ част, ведно със законната лихва от 15.02.2023г. до датата на исковата молба в размер на 385,83лв./ и 6 994,56лв., представляващи заплатено възнаграждение за успех за постигната отмяна на РА /ведно със законната лихва от 15.02.2023 г. до датата на исковата молба в размер на 1 148,58 лв. или лихва в общ размер на 1 534,41 лв./.

Не е спорно, че успех при оспорването на РА по административен ред не е постигнат, тъй като с Решение №1497 от 29.09.2020г. на директора на дирекция „ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП, РА е потвърден, освен това жалбата частично е оставена без разглеждане като такава без правен интерес като в тази част решението на ответника – пред съда не е оспорено.

От друга страна видно от договора на л.20 за представителство и правна защита от 15.07.2020г. по чл.1 т.1.2,1 и т.1.2.2 защитата включва обжалване на РА, освен по административен и по съдебен ред. Не е спорно, че в съдебното производство са платени изплатените пред АССГ и ВАС за процесуално представителство суми от по 4494,91лв..

Безспорна е съдебната практика, че ако има платено адвокатско възнаграждение за оспорване на РА по административен ред, доколкото и в това производство разноски не се присъждат и при отмяна на РА от ответника, именно платеното адвокатско възнаграждение се търси и присъжда като вреда - пряка и непосредствена от отменения РА.

Видно от договора чл.4, както и от представените от ищеца други доказателства за подаването на жалбата по административен ред от 24.07.2020г. (л.24) от Л. Т., по Фактура № 6521/29.07.2020г. е заплатено възнаграждение по чл. 4.1.1 от договор от 15.07.2020 г. в размер 2349,60 (с ДДС).-л.27.

Следователно установен е безспорно фактическия състав за присъждането само на първата търсена сума от 2349,60лв., представляваща уговорено и заплатено адвокатско възнаграждение по договор от 15.07.2020г. за оспорването по административен ред на незаконосъобразния акт. Основателна е и претенцията, която е акцесорна за лихва по чл.86 от ЗЗД върху тази сума за периода от 15.02.2023г. до датата на исковата молба в размер на 385,83лв., видно от представените доказателства

от ищеца. Сумите следва да се присъдят и ведно със законната лихва от датата на исковата молба.

За неоснователността на иска в тази част – не се споделят възраженията на ответника. Макар използването на адвокатска защита да не е задължително и да зависи от волята на страната, то оспорването на РА по административен ред – е задължително. Преценката дали направения разход за адвокатски хонорар е вреда – пряка и непосредствена от отменения РА – се прави без оглед на това дали страната трябва или не - да се защитава от адвокат, дали ответникът е длъжен служебно да направи при жалба преценка в цялост за законосъобразност на акта и т.н.. Релевантно е обстоятелството, че ако РА не беше издаден, съответно на страната не би се наложило да прибегва до правни услуги, поради което вредата е пряка и непосредствена. Следва да се има предвид, че отговор на този въпрос е даден и от съдебната практика, която е последователна. Решение № 8198 от 04.07.2016г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 8411/2015; Решение № 15285 от 10.12.2020г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 2551/2020г.; Решение № 14133 от 22.10.2019г. на Трето отделение на ВАС, постановено по адм. дело №1563/2019г..

По възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от 2349,60лв.- следва да бъде отбелязано, че с ТР № 1 от 15 март 2017 г. по т.д. № 2/2016г. на ВАС е прието, че възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар при несъответствие с действителната фактическа и правна сложност на делото и възможността на съда да го намали до минималния такъв, определен от наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, е една от възможностите на страната, в случая държавата, да защити правата си и да не позволи на ответната страна да бъде присъден хонорар, несъответстващ на критериите на този член от закона - "справедлив и обоснован", който би довел до неоснователно обогатяване. В този смисъл е и практиката на СЕС, че възнаграждението следва да е пропорционално вкл. при определянето му се позволява на съда да присъди хонорар под минимума, определен в Наредба 1/2004г.- в този смисъл е решение от 25.01.2024г. по дело С-438/22г. на СЕС. Подобни данни обаче не се установяват, тъй като адвокатското възнаграждение е ъсообразно с материалния интерес на отменения РА 116 576,05 лв..

По отношение на втората искова претенция от 6 994,56лв., представляващи заплатено възнаграждение за успех за постигната отмяна на РА, ведно със законната лихва от 15.02.2023 г. до датата на исковата молба в размер на 1 148,58лв. или лихва в общ размер на 1 534,41лв., които вреди са настъпили в резултат на отменен ревизионен акт /РА/

№Р-22222520001446-091-001/14.07.2020г., издаден от органите по приходите към НАП – същата е неоснователна. Вредите са опосредени от условието, залегнало в договора за правна защита от 15.07.2020г./чл.4,2/- успех при оспорването по административен ред, каквото няма. При съдебното оспорване е отменен РА, поради което посочената част е следвало там да се претендира. Вредите са опосредени от бездействието на страната да си ги потърси. В тази част исквете са неоснователни и следва да се отхвърлят.

При този изход на делото на основание чл.10, ал. 3 от ЗОДОВ ще следва ответникът да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение съразмерно на уважената част. По списък разноските са /л.119/ 2425лв., съобрази се, че основателна е претенцията за 2 349,60лв., както и за 385,83лв. лихва върху тази сума от 15.02.2023г. до 20.05.2024г. или общо за 2735,43лв.. Неоснователна е претенцията за 6994,56лв., както и за лихвата върху тази сума от 1148,58лв., за периода от 15.02.2023г. до 20.05.2024г. или общо за 8143,14лв., поради което основателни са разноски в настоящето производство за 815лв, които следва да се присъдат. Не е основателно възражението за прекомерност.

С оглед изложеното – СЪДЪТ

РЕШИ:

1. По искова молба на „АКАДЕМИКА СИЙ ПАЛАС“ ООД, ЕИК[ЕИК] **ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ** да заплати на „АКАДЕМИКА СИЙ ПАЛАС“ ООД, ЕИК[ЕИК], **СУМАТА** от 2 349,60лв., представляващи заплатено възнаграждение за обжалване по административен ред на незаконосъобразния РА №Р-22222520001446-091-001/14.07.2020г., по договор за правна помощ от 15.07.2020г., **КАКТО И СУМАТА** в размер на 385,83лв., представляваща законната лихва върху първата сума за периода от 15.02.2023г. до 20.05.2024г., които суми се дължат със законната лихва от 20.05.2024г. до изплащането им.

2. **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователна искова молба на „АКАДЕМИКА СИЙ ПАЛАС“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу НАП в останалата ѝ част, а именно за сумата от 6 994,56лв., представляващи заплатено възнаграждение за успех за постигната отмяна на РА, както и за сумата от 1148лв., представляваща законната лихва върху първата сума за периода от 15.02.2023г. до 20.05.2024г., които суми се претендират ведно със законната лихва от датата на

исковата молба.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „АКАДЕМИКА СИЙ ПАЛАС“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата от 815лв., разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС на Република България чрез Административен съд София-град.

СЪДИЯ: